

Krajský soud v Ostravě

Havlíčkovo náměstí. 1835/34
728 81 Ostrava

Sp. zn.: (nepředchází)

Žalobce: **Vladimír Hučín**, nar. XXX
XXX
750 02 Přerov

Zastoupen: Mgr. Petrem Kočím, advokátem
Na Štáhlavce 1105/16
160 00 Praha 6

Žalovaný: **Ing. Tomáš Hradílek**, nar. XXX
XXX
751 31 Lipník nad Bečvou

Žaloba na ochranu osobnosti

o omluvu a přiměřené zadostiučinění v penězích

podaná podle ustanovení § 11 *et seq.* občanského zákoníku (dále jen „**ObčZ**“) a § 80 písm. b) občanského soudního řádu (dále jen „**OSŘ**“)

Podepsáno elektronicky

Plná moc

Soudní poplatek: 20 000 Kč; k výzvě soudu

Přílohy: podle seznamu; dle textu

I.

1. Žalobce, aktivní odpůrce komunistického režimu a pozdější důstojník Bezpečnostní informační služby, byl v letech 2001–2007 stíhán pro trestné činy nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 2 písm. a), b) trestního zákona (dále jen „**TrZ**“), neuposlechnutí rozkazu podle § 273 odst. 1 TrZ, zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) TrZ, šíření poplašné zprávy podle § 199 odst. 1, 2 TrZ, ohrožení utajované skutečnosti podle § 106 odst. 1, odst. 2 písm. b) TrZ, neoprávněného nakládání s osobními údaji podle § 178 odst. 2, odst. 3 písm. c) TrZ a podvodu podle § 250 odst. 1, 2 TrZ. Všech těchto obvinění byl žalobce pravomocně zproštěn, když soud konstatoval, že podaná obžaloba je ve všech svých bodech naprosto nedůvodná.

2. Stejně tak žalobce uspěl ve věci své rehabilitace a pravomocně zrušeny byly všechny trestní rozsudky, jimiž byl žalobce odsouzen za činy, jichž se dopustil před r. 1989 v rámci své odbojové činnosti proti komunistickému režimu.

3. V současné době se žalobce angažuje politicky, mj. dvakrát po sobě kandidoval do Senátu Parlamentu ČR, a často vystupuje v hromadných sdělovacích prostředcích. Příběh jeho trestního stíhání se stal námětem několika knih a televizních dokumentů. Díky tomu jsou žalobcovy životní osudy známy široké veřejnosti a žalobce je obecně vnímán jako celebrita.

Důkaz: spis Okresního soudu v Přerově, sp. zn. 1 T 312/2001
spis Okresního soudu v Přerově, sp. zn. 1 T 48/2004
spis Okresního soudu v Přerově, sp. zn. 4 Rt 21/90
spis Okresního soudu v Olomouci, sp. zn. Rtn 14/93

II.

4. Žalovaný, bývalý mluvčí Charty 77 a polistopadový ministr vnitra, zveřejnil v r. 2007 v deníku *Lidové noviny* dva články, z jejichž obsahu, *inter alia*, vyplynulo, že žalovaný disponuje interními informacemi o žalobcově vině a že výsledek jeho trestního stíhání je „*velká blamáž*“ a dále, že žalobce se při své odbojové činnosti dopustil „*celé plejády činů, z nichž některé mají ryze kriminální charakter*“.

5. Konkrétně se jedná o článek *Narcis Hučín zneužívá demokracii*, publikovaný dne 23. 7. 2007 na titulní straně *Lidových novin* (dále jen „**článek 1**“), a článek *Ve svém kritickém postoji k Hučínovi jsem se utvrdil*, zveřejněný v tomto deníku dne 2. 8. 2007 v rubrice *Polemika* (dále jen „**článek 2**“; společně s článkem 1 dále též „**články**“).

6. V článku 1 žalovaný uvedl: „*V moravském vydání LN ze dne 27. června 2007 v článku o sporu bývalého pracovníka BIS Vladimíra Hučina s někdejšími vysoce postavenými policisty plukovníkem JUDr. Jiřím Pščolkou (Soud zamítl Hučínovu žalobu) byl citován také výrok, který jsem pronesl v soudní budově: »Vladimíra Hučina znám dobře dvacet let a většího gaunera jsem neviděl.« Chci čtenářům objasnit důvody, které mne k takovému vyjádření vedly.*“

7. Poté žalovaný krátce ze svého pohledu rekapituloval své předlistopadové styky se žalobcem a pokračoval: „*Když na přelomu milénia došlo v mém okresním městě, v Přerově,*

kde on bydlí, k několika výbuchům a Hučín byl záhy zatčen, obával jsem se, že má ty výbuchy na svědomí. Abych rozptýlil své jisté pochybnosti o oprávněnosti jeho trestního stíhání, využil jsem osobních kontaktů a svého někdejšího politického postavení k získání nadstandardních informací, zejména z policejních zdrojů. Ty byly naprosto dostačující k tomu, aby se má obava, že Hučín je iniciátorem těchto výbuchů, změnila téměř v jistotu.“

8. Dále pak žalovaný uvedl: *„Někdy ke konci Hučínovy vazby mi telefonoval bývalý ministr vnitra a někdejší senátor Jan Ruml. Ohledně celé kauzy jsme se prakticky shodli. Ruml prohlásil, že Hučín má ty výbuchy zřejmě na svědomí, neboť mu to na základě analýzy odposlechu potvrdil Honza Kubice.“* Poté žalovaný dále artikuloval svůj negativní názor o žalobci a dovedl, že *„[Hučín] je psychologický terorista, který flašinetovou demagogií, věčným pomlouváním a špiněním těch, kteří ho mohou ohrozit, vytváří kolem sebe v součinnosti se svými příznivci atmosféru strachu.“*

9. V závěrečné části svého článku pak žalovaný zhodnotil výsledek žalobcovy trestního stíhání: *„Nedávno byl [Hučín] soudně zcela zproštěn všech obvinění. Je to velká blamáž. Dokážu si představit, že právě obavy z pomluv a špinění, umocněné nenávistným napětím, jež při přelíčeních vytvářeli Hučínovi příznivci, mohly mít vliv na rozhodování soudců. Vycházím přitom z vlastních obav a zkušeností svých známých.“*

10. V článku 2, jenž má charakter repliky na předtím uveřejněný text JUDr. Milana Hulíka, jednoho ze žalobcových obhájců, žalovaný znovu zopakoval, že žalobce byl stíhán důvodně, a připojil shora citovanou větu o ryze kriminálním charakteru celé plejády činů z doby komunismu, pro které byl žalobce rehabilitován. Závěrem žalovaný uvedl, že jeho předchozímu článku (tj. článku 1) *„vyjádřilo podporu mnoho lidí, mimo jiné také prezident republiky pan Václav Klaus svým osobním dopisem“*.

Důkaz: článek *Narcis Hučín zneužívá demokracii*, který vyšel dne 23. 7. 2007 v Lidových novinách – v příloze
článek *Ve svém kritickém postoji k Hučínovi jsem se utvrdil*, který vyšel dne 2. 8. 2007 v Lidových novinách – v příloze

III.

11. Podle údajů Unie vydavatelů činil v době publikace článků průměrně prodaný počet výtisků deníku *Lidové noviny* cca 68 000 ks; *Lidové noviny* byly v té době denním periodikem se sedmým nejvyšším nákladem v České republice, přičemž svým zaměřením se dlouhodobě orientují na specifický segment čtenářů a snaží se profilovat jako vysoce seriosní, kvalitní periodikum.

12. Závažnost zásahu spočívajícího v publikaci článků byla dále umocněna tím, že kopie článku 2 byla využita v kampani předcházející senátním volbám v r. 2008, když tímto článkem dosud nezjištěné osoby přelepovaly žalobcovy volební plakáty. Ačkoli toto jednání samotné nelze přičítat žalovanému, svědčí to o povaze a závažnosti informací, které žalovaný v článku 2 uvedl.

13. K prokázání této skutečnosti žalobce navrhuje mj. provést důkaz výsledkem pana Zbyňka Horvátha, žalobcovy volebního manažera v této kampani.

14. Protože žalovaný neučinil nic pro to, aby své jednání napravil, a žalobci se za neoprávněné obvinění ani neomluvil, ani mu neposkytl zadostiučinění v jiné formě, žalobci nyní nezbývá než obrátit se na soud touto žalobou.

Důkaz: zpráva Unie vydavatelů o nákladech periodik v červenci a srpnu 2007 (podle internetové stránky <http://www.abccr.cz>) - v příloze
fotografie žalobcova volebního plakátu přelepeného článkem 2, pořízená dne 16. 9. 2008 v obci Pěnčice, okres Přerov - v příloze
spis Policie České republiky, Okresního ředitelství v Přerově, sp. zn. ORPR-11418-5/Př-2008-19
výslechem svědka: Zbyněk Horváth, na adrese Podvesná IV/3813, 670 01 Zlín

IV.

15. Je zřejmé, že články vycházejí daleko nad rámec přípustných hodnotových soudů a vedle toho, že obsahují řadu nepravdivých a difamačních skutkových tvrzení, pro svůj vypjatý, excesivní charakter nemohou obstát ani jako legitimní vyjádření názoru.

16. Mimořádná závažnost informací zveřejněných žalovaným o žalobci spočívá v několika skutečnostech:

- a. Žalovaný oba články podepsal jako bývalý mluvčí Charty 77 a bývalý ministr vnitra, tedy osoba, u níž lze předpokládat jak vysokou míru morální integrity, tak přístup k interním informacím, jehož se žalovaný ostatně v článku 1 *expressis verbis* dovolává.
- b. Žalovaný žalobce označil za pachatele bombových útoků, k nimž došlo v Přerově na přelomu milénia, tedy velmi závažných teroristických činů; fakt, že z takového jednání žalobce nikdy nebyl ani obviněn, natož pak pro ně odsouzen, přitom nemusí být radě čtenářů *Lidových novin* známa, když podobnou thési se v počáteční fazi žalobcova stíhání snažily účelově rozšiřovat i orgány činné v trestním řízení.
- c. Žalovaný užívá vůči žalobci velmi silného jazyka, mj. jej označuje za psychologického teroristu, který kolem sebe vytváří atmosféru strachu. U čtenářů, kteří nemají o věci dostatečné informace, tak nutně vzniká dojem, že žalobce, pachatel závažných trestných činů, dosáhl svých zprošťujících rozsudků podivným, patrně nezákonným způsobem, minimálně pak nátlakem na soudce; žalovaný ostatně v článku 1 přímo hovoří o „*pomluvách a špinění, umocněných nenávistným napětím, jež při přelíčeních vytvářeli Hučínovi příznivci*“.
- d. Žalovaný se odvolává na nikdy nezveřejněný dopis, jímž mu měl vyjádřit podporu rovněž president republiky. Stejně tak se žalovaný v článku 1 odvolává na bývalého ministra vnitra Jana Rumla, který měl žalobcovu vinu potvrdit na základě údajů z odposlechů, a na bývalého vysokého důstojníka policie Jana Kubiceho.
- e. Ačkoli žalovaný připouští, že žalobce byl za své skutky z období před r. 1989 plně rehabilitován, difamuje jej tvrzením, že ve skutečnosti se jednalo o celou plejádu činů ryze kriminálního charakteru.

17. Žalobce je tedy žalovaným v člancích vyličen jako terorista a zároveň nebezpečný intrikán, který dokázal s pomocí svých zfanatisovaných příznivců přinutit soud k vydání zprošťujícího rozsudku.

V.

18. To, že články byly nejen způsobilé přivodit žalobci újmu na jeho pověsti a společenském postavení, ale že k tomuto škodlivému následku skutečně došlo, svědčí už samotná skutečnost, že byly použity jako prostředek v senátní kampani, jíž se žalobce zúčastnil.

19. Jaký dopad měly difamace obsažené v člancích na žalobcovu pověst, dokládá žalobce vedle toho i návrhem na výslech tří svědků, kteří jsou seznámeni se situací v žalobcově okolí a mohou dosvědčit, jaké faktické důsledky texty žalovaného měly na jeho pověst a společenské postavení.

Důkaz: výslechem svědka: Daniel Masařík, na adrese Svěpomoc II 411/11, 750 02 Přerov
výslechem svědka: František Přeslička, na adrese tř. 17. listopadu 279/20, 750 02 Přerov
výslechem svědka: Ing. Jaroslav Bezděk, Masarykova tř. 822/44, 772 00 Olomouc

VI.

20. Podle ustanovení § 11 ObčZ má fyzická osoba právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy.

21. Ustanovení § 13 odst. 1 ObčZ zajišťuje fyzické osobě právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění. Podle ustanovení § 13 odst. 2 ObčZ, pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odstavce 1 zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.

22. Odpovědnost za zásah do práva na ochranu osobnosti je přitom objektivní a žalovaný se nemůže této odpovědnosti zprostit tvrzením, že v žalobcovu vinu skutečně věřil nebo že mu předmětné informace poskytl jiné, důvěryhodné osoby.

VII.

23. Z obsahu článků vyplývá značná intenzita zásahu do žalobcovy osobnostní sféry.

24. Že pouhá omluva, a to i veřejná, nemůže být dostatečnou formou satisfakce, je zřejmé ze samotné povahy naříkaného zásahu do osobnostních práv žalobce. Na místě je tudíž přiznat žalobci vedle práva na omluvu i peněžité zadostiučinění, jak předpokládá ustanovení § 13 odst. 2 a 3 ObčZ.

25. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným skutečnostem se žalobci jeví jako přiměřené zadostiučinění v penězích částka **500 000 Kč**.

VIII.

26. Pokud jde o formu omluvy, žalobci se jeví jako přiměřené požadovat po žalovaném vedle omluvy veřejné i písemnou omluvu osobní a vzhledem k tomu, že šlo o dva různé články, z nichž jeden byl publikován na titulní stránce *Lidových novin*, je na místě stanovit v rozsudku pro tiskovou omluvu i minimální formát, a to 1/4 tiskové strany.

IX.

27. Žalovaný má bydliště v obvodu Okresního soudu v Přerově, podle ustanovení § 9 odst. 2 písm. a), § 85 odst. 1 a § 85a OSŘ je k projednání této žaloby příslušný Krajský soud v Ostravě.

X.

28. Ze všech shora uvedených důvodů je na místě navrhnout, aby soud po projednání žaloby vydal tento

rozsudek:

1. Žalovaný je povinen zaslat žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku písemnou omluvu následujícího znění:

„Omluva

Dne 23. července 2007 jsem v deníku Lidové noviny zveřejnil článek nazvaný „Narcis Hučín zneužívá demokracii“ a dne 2. srpna 2007 jsem v témže deníku publikoval článek „Ve svém kritickém postoji k Hučínovi jsem se utvrdil“. V těchto člancích jsem neoprávněně označil pana Vladimíra Hučina z Přerova za pachatele bombových útoků, k nimž došlo na přelomu milénia v Přerově, uvedl jsem, že jeho trestní stíhání, které probíhalo v letech 2001–2007 a v němž byl všech svých obvinění beze zbytku zproštěn, bylo důvodné, použil jsem pro něj hanlivého označení „gauner“ a „psychologický terorista“ a uvedl jsem, že některé činy, jichž se pan Hučín dopustil v době před r. 1989, měly ryze kriminální charakter.

Tím jsem se dopustil závažného zásahu do práva na ochranu osobnosti pana Hučina. Za zveřejnění obou uvedených článků se mu proto omlouvám.

*Ing. Tomáš Hradílek
bývalý mluvčí Charty 77 a bývalý ministr vnitra“*

2. Žalovaný je povinen zveřejnit na vlastní náklady do patnácti dnů od právní moci rozsudku omluvu stejného znění v deníku *Lidové noviny*, v minimálním formátu 1/4 tiskové strany.

3. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku jako náhradu nemajetkové újmy v penězích částku 500 000 Kč.

4. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení, jak budou určeny soudem, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám žalobcova zmocněnce.

V Praze dne 5. ledna 2009

Vladimír Hučín

Seznam příloh:

1. plná moc
2. článek *Narcis Hučín zneužívá demokracii, který vyšel dne 23. 7. 2007 v Lidových novinách*
3. článek *Ve svém kritickém postoji k Hučínovi jsem se utvrdil, který vyšel dne 2. 8. 2007 v Lidových novinách*
4. zpráva *Unie vydavatelů o nákladech periodik v červenci a srpnu 2007 (podle internetové stránky <http://www.abccr.cz>)*
5. fotografie žalobcova volebního plakátu přelepeného článkem 2, pořízená dne 16. 9. 2008 v obci *Pěnčice, okres Přerov*